

[Larsen (Bjerre).]

Stigning i Ejendomspriserne. Det ærede Medlem var imod, at Tremandsudvalgene fik større Indflydelse. Jeg forstaaer ikke rigtigt, at det ærede Medlem kan have noget derimod, da netop disse Udvalg, hvis de da varetager deres Opgaver paa rigtig Maade, vil kunne faa afgørende Betydning i Forbindelse med den Jordfordeling, der er saa nødvendig. Disse Udvalg vil formentlig i mange Tilfælde netop kunne formidle, at der kommer Arealer frem ad Frivillighedens Vej.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at hans Parti havde Sympati for Tanken om Fremskaffelse af Jord, saa at de indeklemt Husmænd kunde hjælpes. Ja, det er udmærket med denne Sympati, men jeg kunde ikke rigtigt se, at Venstre havde noget at have Sympatien i. Det er ganske vist en smuk Tale, men Realiteterne — hvad blev der af dem? Det ærede Medlem siger, at der kan købes Jord til rimelige Priser. Det har jeg i alt Fald ikke opdaget. Jeg har ikke fundet, at det har været rimelige Priser, der er forlangt for de Ejendomme, der har været tilbudt Statens Jordlovsudvalg i den senere Tid, og som jeg har besøgt. De forlangte Priser har ligget paa en saadan Højde, at jeg ikke har ment det forsvaret til at købe for Statens Penge, selv om det ogsaa er saadan, at der er Trang til Jord. Det, der skal ske nu, er, at der skal skabes en Jordlovgivning, der kan give en Jordreserve, som jeg talte om i Gaar, en Jordreserve, der kan skaffe nye Hjem, og som kan gøre de smaa Landbrug, der ønsker Jord, til selvforsynende Brug. Det er netop det, der skal ske. Mit Parti er af den Opfattelse, at det ikke bør ske ved, at Statens Jordlovsudvalg melder sig som Storopkøber i det frie Marked og derved bringer Ejendomspriserne til at stige.

Saa siger det ærede Medlem, at Lovforslaget her er lavet efter Recepten: „Man tager“. Denne Udtalelse er før anvendt fra Venstres Side ved tidligere Lejligheder, naar der har været diskuteret Jordspørgsmaal, ogsaa her i Tinget. Men denne Recept er man nødt til at anvende, naar der ikke paa anden Maade kan faas Jord. Det ærede Medlem siger endvidere, at der er Jord nok til Øjeblikkets Behov. Ja, jeg maa her gøre den Indrømmelse, at Byggeforholdene desværre medfører, at Situationen med Hensyn til Oprettelsen af nye Brug giver Udtalelsen nogen Ret, men med Hensyn til Tillægsjord er det ikke rigtigt. Der er ingen Jord i Øjeblikket til dette Formaal. Lovforslaget tilsigter i sin Helhed at frem-

skaffe den Jordreserve, som dansk Landbo ungdom har Krav paa, for at den kan indrette sin Fremtid derefter.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var, som den højtærede Landbrugsminister rigtigt sagde, endnu langt højere oppe i sine Udtalelser og Angreb paa Lovforslaget end Venstres Ordfører. Det var et kynisk og brutalt Forslag, en skinbarlig Taabelighed, der vilde spolere Samarbejdet her paa Rigsdagen. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem kan komme i saadan et Optrør over Lovforslaget. Det ærede Medlems Konklusion til sidst var jo alligevel den, at der skulde udstykkes, og der skulde fremskaffes Tillægsjord. Men man faar uvilkaarlig en Følelse af, at der skal stor Overvindelse til fra det konservative Parti. Det var Storlandbrugets Røst, der hørtes fra det ærede Medlem, og der bliver ikke meget at hente for Husmændene fra den Side. Det ærede Medlem sagde: „Det er ingen god Tilværelse at være Husmand“ og henviste til den lange Arbejdsdag i Husmandsbruget, men af æstetiske Grunde kunde det gaa, der var Poesi i Arbejdet o. s. v. Hvis det ærede Medlem havde en ganske lille Smule Kendskab til Forholdene, vilde han ikke føre den Tale. Prøv hellere at undersøge Forholdene paa en Husmandskoloni paa en udstykket Herregaard, saa vil det ærede Medlem faa at se og faa at vide, at det netop er en god Tilværelse Husmændene har skabt sig. Foruden at være deres egen fri Mand har de samtidig skabt sig en tryk økonomisk Stilling, saa de sidder lunt inden Døre.

Endvidere var det ærede Medlem bange for, at Landarbejderne skulde forsvinde, hvis Lovforslaget blev gennemført, som det er fremsat, altsaa med Fremskaffelse af Tillægsjord. Ja, men det vilde jo være det allerbedste, der kunde ske, om Landarbejderne blev Husmænd. Hvis en stor Del af de Landarbejderhjem, der skal bygges i den kommende Tid, kan opføres som Husmandsbrug, vil meget være vundet. Det ligger nemlig saadan, at en stor Part af Arbejderboligerne opføres af Folk, der er meget vel egnede til selv at drive Landbrug, og som har spejdet efter Muligheden for at faa et Statshusmandsbrug, men der har ingen Mulighed været derfor, fordi Udstykningen er gaaet i Staa.

Om Fremskaffelse af Jord til Tillægsjord sagde det ærede Medlem,

„at der kunde jo finde Ekspropriation Sted lige til Ladeporten“. Paragraffen herom siger jo lige det modsatte, nemlig at der maa tages Hensyn til Driftsforhold, Bygningernes Størrelse, Jor-